

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

5. NEDELJA MED LETOM - 5. februar 2023

Agata, devica, mučenka

Ob 8.00: + Franc Vidic, obletna

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Ponedeljek: 6. 2. 2023

Pavel Miki, duhovnik in drugi japonski mučenci

Ob 18.30: + Marija Bakšič, po namenu družine Resnik

Torek: 7. 2. 2023

Rihard, kralj

Ob 18.30: + Frančiška Pirnat, obletna

Sreda: 8. 2. 2023

Hieronim Emiliani, redovni ustanovitelj;

Prešernov dan, državni praznik

Ob 7.00: + Hrenovi iz Ponikev

Četrtek: 9. 2. 2023

Apolonija (Polona), devica, mučenka

Ob 18.30: + Alojzij Levstek, obletna

Petek: 10. 2. 2023

Sholastika, devica, redovnica

Ob 18.30: + Ivanka Ihan, po namenu nečakinje Lenke

Sobota: 11. 2. 2023

Lurška Mati Božja; svetovni dan bolnikov

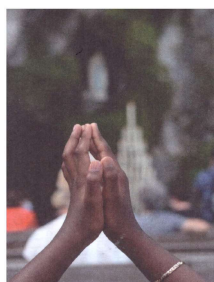
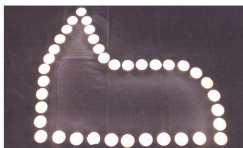
Ob 18.30: + Alojzij Horvat - dimnikar, ob rojstnem dnevu

6. NEDELJA MED LETOM - 12. februar 2023

Humbelina, redovnica

Ob 8.00: + Marijan Gale, po namenu Marije Grbac

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

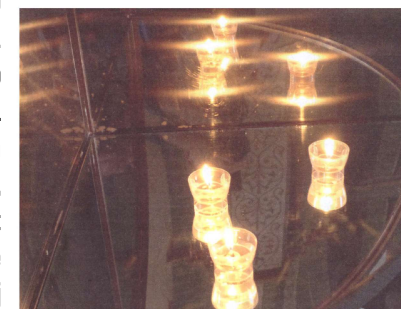
Od 5. do 12. februarja 2023

KRISTJAN: SOL ZEMLJE IN LUČ SVETA

Svetopisemski podobi *luči in soli* spominjata kristjane na to, da imajo moč izžarevanja. V hoji za Jezusom delujemo misijonarsko in imamo zmožnost, da razsvetljujemo svet. *Sol in luč*, obe podobi hočeta opogumiti kristjane, ki so zatirani in preganjani in morda v skušnjavi, da bi se umaknili v svojo krščansko lupino ali se odrekli veri. Današnji kristjani pa smo v skušnjavi, da bi pobegli v nevidnost in samozadovoljstvo. Jezus nas spomni na naše dostojanstvo in z njim povezano odgovornost: ni potrebno, da smo tako zelo vesoljna Cerkev, ampak da smo Cerkev za svet in ljudi.

Sol je primerna metafora za to osrednjo nalogo vseh kristjanov. V Stari zavezi in v antiki je bila sol nepogrešljiva začimba ali konzervans za hrano. Veljala je za očiščevalno. Sol nima pomena sam po sebi, ampak je pomembna zgolj zaradi svojega učinka. Kot *sol zemlje* smo kristjani Jezusove priče. In kot Jezusove priče smo *luč sveta*. Medtem ko *sol zemlje* govori bolj za dejavno poslanstvo, *luč sveta* poudarja privlačnost vere za svet. Kristjani se moramo vesti tako, da je naš način življenja privlačen za tiste, ki niso kristjani ali se izrekajo za neverne, da ne bodo mogli prezreti oglaševalske moči našega življenja. Kaj če v Evropi ne bi bilo soli krščanstva, ko bi izginili vsi prazniki in vsa znamenja in vsi cerkveni zvoniki, ki so kot sol v juhi sodobnega sveta? Ja, imejte sol v sebi!

Učinkovitosti soli se ne bi smelo omejevali ali celo ukinjati; in luči, kar smo kristjani, ne zakrivati. Ampak živeta vera se mora izražati v svoji polni moči in v svojem polnem sijaju. To se konkretno dogaja v naših dobrih delih, v vseh pozitivnih dejanjih, ki morajo biti zaznavna. Naša naloga je, da s svojim načinom življenja pričujemo za ljubezen nebeškega Očeta. S tem ko nas Jezus usposobi za *sol zemlje* in *luč sveta*, nas naredi odgovorne za misijonarsko poslanstvo. Ko živimo kot *sol zemlje* in *luč sveta*, slavimo nebeškega Očeta. Če živimo navdušeno in zgledno, to naredi krščansko skupnost za druge privlačno, jih nagiba, da slavijo Boga, nas pa usodno poveže z njim. Dobra dela tako ne služijo temu, da bi si z njimi "zaslužili nebesa", ampak pričujejo za notranjo povezanost kristjanov z Očetom, h kateremu nihče ne more priti razen po Jezusu Kristusu.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; GSM: 041/515 030; Splet: www.zupnjarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

📌 **Sedaj po maši bo ofer-darovanje** za kritje preostalih dolgov ter za nujna tekoča in načrtovana obnovitvena dela. Naj vam Bog že vnaprej poplača vašo velikodušnost.

📌 **Prihodnji teden imajo otroci šolske zimske počitnice, zato tudi verouka nimajo.**

📌 **V soboto preznujemo god Lurške Matere Božje.** Oziramo se nazaj na 11. februar 1858, ko se je Bernardki Soubirous v kamniti votlini nedaleč od Lurda v Franciji prikazala prelepa Gospa. Ko jo je Bernardka vprašala, kako ji je ime, je odgovorila: **“Jaz sem brezmadežno spočetje!”** Na kraju, kjer je Marija naročila, naj sezidajo kapelo, je vzniknil potok z zdravilno vodo. Od tistega časa se je v Lurdu zgodilo nad 70 uradno potrjenih čudežnih ozdravitev in na stotine drugih. Cerkev na ta dan obhaja letos že **31. svetovni dan bolnikov**. Papež Frančišek je za to priložnost napisal poslanico z naslovom: **“Poskrbi zanj!”** V njej nas spodbuja, naj bomo pozorni na bolnike in tiste, ki jim pomagajo, bodisi na krajih, ki so namenjeni negi, bodisi v naročju družine in skupnosti. Vsem, zlasti pa najbolj ubogim in odrinjenim, papež izraža svojo duhovno bližino, zagotavlja skrb in ljubezen Cerkve ter vsakega posebej blagoslavlja.

📌 **Prihodnjo nedeljo, 12. februarja, vabim starše birmancev**, to je veroučencev osmega in devetega razreda, da po deseti maši pridete **na vaše prvo srečanje**. Pogovarjali se bomo o pripravljenosti vaših otrok na prejem zakramenta birme, o njihovem sodelovanju pri verouku, o obisku maše, o duhovnih vajah, ki bodo zanje od 17. do 19. marca v Želimljem. In ker ste starši prvi vzgojitelji svojih otrok v veri, bo tekla beseda tudi o tem.

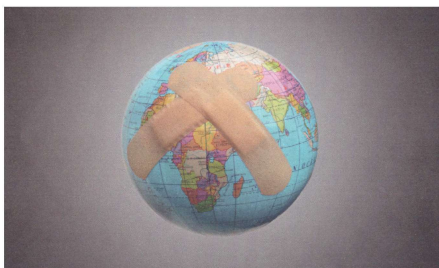
POSKRBI ZANJ

Od 16. do 20. januarja se je v Davosu v Švici odvijal svetovni gospodarski forum 2023. Letos pa se je vse začelo nekaj dni prej in to udarno: naslednji dve leti bosta verjetno težki. Obstaja cela vrsta tveganj za človeštvo, ki se v najslabšem primeru medsebojno krepijo.

Imenovani so bili osvajačna vojna v Ukrajini, s tem povezana prehranska kriza in semena kot rusko orožje; vprašanja energije prihodnosti; globalna podnebna kriza in strah, da bo kmalu vedno več tako imenovanih gospodarskih vojn. Sesutje ekoloških sistemov in vse večja zaskrbljenost zaradi naravnih nesreč sta problem, s katerim se sooča človeštvo.

Za raziskovalce in znanstvenike to verjetno ni nič novega. Kljub temu je pomembno, da vedno znova jasno poimenujemo prihajajoče krize. Ljudje ponavadi odzivamo neprijetne resnice, brž ko nesreča mine. Kdo še razmišlja o poletju 2022, v katerem so se reke in travniki tudi pri nas skoraj izsušili? Da ni bilo dovolj pitne vode in krme za živino?

Raziskovalci in znanstveniki zdaj vtikajo prste v rane. Svetovni gospodarski forum v Davosu nadaljuje s temi svarili. Vsi govorijo več ali manj isto: človeštvo ne more in ne sme delati več naprej tako kot doslej.

To enostavno moramo vedeti in si vzeti k srcu: ne moremo in ne smemo delati več naprej tako kot doslej. V zadnjih letih smo o nekaterih okoljskih krizah in naravnih nesrečah slišali ali brali. Neposrednih sprememb ni bilo. Nedvomno pa morajo obstajati.

Vsakdo se mora vprašati: Kaj lahko jaz naredim, da bi ohranili stvarstvo? Ali: Čemu se lahko ali moram zaradi stvarstva v prihodnosti odpovedati? To se lahko začne že pri nakupu živil, se nadaljuje z vožnjo z avtomobilom in konča s podnebjem prijaznimi počitnicami.

Sumimo ali že dolgo vemo: stvarstvo se začenja braniti pred čezmernim izkoriščanjem oziroma roparskim gospodarjenjem, ki ga ljudje z njim zganjajo. Pri tem ne moremo vladam sveta narekovati, kaj naj storijo. Lahko pa se sami pravilno oziroma pravično obnašamo in potem upamo, da bo Bog ostal pri svoji ugotovitvi na koncu stvarjenja zemlje (1 Mz 1,31): *“In glej, bilo je zelo dobro”*.

POSKRBI ZANJ

Apostoli so spremljali Jezusa in opazovali, kako ravna z ljudmi - s kakšnim usmiljenjem in velikodušnostjo jih srečuje! Predvsem revne, bolne, grešne. Vse, ki ga potrebujejo. Jezus se izkaže kot zdravilec. Ozdravlja telesno trpljenje, vendar prinaša še več: odrešenje. Celoto: telo, dušo in duha, spravi “v red” - v notranji mir, v novo varnost.

Ob koroni čutimo, kaj bolezen naredi. Tisoči morajo v bolnišnico, mnogi umrejo. Ampak tudi tisti, ki se ne okužijo, trpijo - zaradi pomanjkanja stikov in srečanj. Telo in duša nista več v skladu.

Ostarela gospa na invalidskem vozičku ni zdrava. Zelo je bolna. Na vprašanje, kako ji gre, reče: *“Dobro.”* Stoji za svojim življenjem in občuti nekaj odrešenjskega. Tukaj postane jasno, da je invalidski voziček lahko bolj zdravo mesto kot športni avtomobil, čigar voznik na priložnost vprašanje, kako je, odgovori: *“Vse je sranje”*.

V nekem hospicu je visel velik plakat: Zakaj jaz?, je bilo napisano z velikimi krepkimi črkami, in spodaj z veliko manjšimi: Zakaj ne jaz?

Zakaj jaz? Čisto človeško se je vprašati tako. Včasih še kdo doda: Zakaj me je Bog kaznoval? Saj nisem storil nič slabega.

In potem nekdo drug: Zakaj ne jaz? Veliko ljudi zboli, imajo raka ali nekaj drugega grozečega. Zakaj se to ne bi smelo zgoditi meni? Zakaj bi moral biti prav jaz izjema? To je usoda mnogih. Obstaja skupnost bolnih, in Jezus, Križani, je sredi med njimi in jih s svojo navzočnostjo podpira in krepi.

V Lurdu, v Marijinem romarskem svetišču, so bolniki v središču. Mnogi od njih upajo na ozdravljenje, na majhen ali večji “čudež”, ki se tam občasno tudi zgodi. Toda večina se odpelje domov bolnih - in vendar spremenjenih. Bolj odrešenih, bolj v miru.

Hans Küng, veliki teolog, ima prav: *Bog me ne obvaruje pred vsem trpljenjem - ampak me rešuje v vsem trpljenju*. Ja, trpljenje odrešuje. Zato je Jezus trpel in umrl na križu.

